

[Thorkil Kristensen.]

det også i det udsendte communiqué's sidste sætning, at man vil overveje de praktiske forslag, der måtte fremkomme, men der står: overveje dem i samråd med alle direkte interesserede parter, og det betyder, at der er flere, der skal tages med på råd.

Jeg finder dog anledning til at understrege to ting i denne forbindelse. For det første, at en af de direkte interesserede parter naturligvis er den dansksindede befolkningsdel i Sydslesvig. Jeg må da også forstå communiquéets ordlyd sådan, at blandt dem, der i givet fald skal tages med på råd, er naturligvis også repræsentanter for denne del af Sydslesvigs befolkning. Det er også selvklart, når det bl. a. drejer sig om beskyttelsen af denne befolkningsdels frihedsrettigheder.

Det andet, jeg vil fremhæve, er dette, at selvom det nye Tyskland er ved at tage form, selvom der måske inden så forfærdelig længe foreligger en vesttysk regering, er det stadig de allierede magter, der holder Tyskland besat, og det er klart, at det øverste ansvar for, hvad der foregår i besatte områder, trods alt stadig påhviler besættelsesmagten. Vi må derfor stadig, hvis det bliver nødvendigt, kunne henvende os til den magt, som har det direkte ansvar for Sydslesvigs besættelse.

Det fremgår af det udsendte communiqué, at alle de spørgsmål, den danske delegation har fremdraget, har været genstand for drøftelse i London. Dertil hører naturligvis også spørgsmålet om den administrative adskillelse af Sydslesvig fra Holsten; det må man understrege direkte, fordi nogle har været i tvivl om det, da det ikke direkte er sagt i communiquéet. Men selvfølgelig har den danske delegation som en pligt fremdraget også dette spørgsmål og fremsat en udførlig argumentation, når det har været drøftet. Når spørgsmålet ikke direkte er nævnt i communiquéet, er det vel, fordi det med rette betragtes som sammenhørende med spørgsmålet om sikring af den danske befolkningsdels rettigheder, for når vi ønsker og de danske sydslesvigere ønsker Sydslesvigs administrativt adskilt fra Holsten, er det, fordi vi mener, det er et af de vigtigste midler til effektivt at sikre, at befolkningen får ret til at leve i fred, og om dette sikringsproblem siger communiquéet ikke blot, at vi har fremhævet dets betydning, men at den engelske delegation har erklæret, at dette er kærnen i det sydslesviske spørgsmål, hvorfor man også har givet tilsagn om, at man som sagt i samråd med

de direkte interesserede parter vil overveje de forslag, der derom måtte fremkomme.

Sådanne forslag vil naturligvis kunne fremkomme fra tid til anden, og det er efterhånden som de nu kommer til behandling, at det mere klart vil komme til udtryk, hvad der måtte være resultaterne af Londonkonferencen. For mig at se er det principielt betydningsfulde dette, at man understreger sikringsproblemet's betydning. Der ligger jo i virkeligheden deri en erkendelse af, at den frygt, mange mennesker har næret for, at alt, hvad der hedder mindretalsrettigheder, mindretalsproblemer, var slettet ud efter den anden verdenskrig, er ubegrundet. Det kunne man vel også slutte af, at der med de allieredes velsignelse er oprettet en særlig ordning i Sydtyrol, i virkeligheden noget i retning af en administrativ adskillelse til beskyttelse af mindretallet.

Når jeg her bruger ordet mindretal, er det kun, fordi det er den internationale sædvanlige betegnelse. Den dansksindede befolkningsdel i Sydslesvig er efter de seneste valg flertal af den hjemmehørende befolkning og er altså ikke mindretal i sædvanlig forstand, men det afgørende er naturligvis, at man ved mindretal i international forstand forstår en befolkningsdel, som indenfor det pågældende statsområde, her Tyskland, er mindre end dette områdes hovedbefolkning.

Hvad angår det andet hovedproblem, ser jeg betydningen i, at man har anerkendt, at den nuværende byrde er urimelig og man derfor aktivt vil undersøge mulighederne for at ændre den. Vi bør imidlertid ikke glemme, at dette er et fælles tysk problem, det angår ikke alene den britiske zone, men også de andre zoner. Den britiske zone er vel den, der i denne som i flere andre henseender er hårdest belastet. Vi må derfor naturligvis også være klar over, at en betydningsfuld lettelse på dette område vil tage sin tid.

Derfor er der grund til at understrege, at vi foruden den endelige fjernelse af en stor del af flygtningene også i høj grad har grund til at interessere os for, hvad der sker, medens flygtningene endnu er der. Der er det jo meget betænkeligt, at der er sket så mange ansættelser af flygtninge i embeder i Sydslesvig. Den flygtningelov, i henhold til hvilken dette er sket, er, såvidt jeg kan se, i virkeligheden i modstrid med princippet om, at flygtningetrykket skal lattes, for det er jo ikke rimeligt at ansætte flygtninge som embedsmænd i forhold til det nuværende flygtningetal i landsdelen, hvis hensigten er, at flygtningetrykket skal lattes.